

РЕШЕНИЕ

№ 747

гр. София, 09.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-8, в публично заседание на шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Бойчева

при участието на секретаря Цветелина В. Пецева
като разглежда докладваното от Мария Бойчева Търговско дело № 20221100901715 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 517, ал. 4 от ГПК от “М.-П.” ЕООД, ЕИК *****, против ответника “Н.С. 66” ЕООД, ЕИК *****, за прекратяване на ответното дружество с оглед принудителното изпълнение върху всички дружествени дялове, притежавани от длъжника Т.В.В. - едноличен собственик на капитала на ответното дружество, предприето по изпълнително дело № 20188400400682 по описа на ЧСИ М. Ц., с рег. № 840 на КЧСИ, с район на действие – Софийски градски съд.

Ищецът твърди, че на основание влязла в сила заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 1484/2011 г. по описа на Районен съд – гр. Габрово, срещу длъжника Т.В.В. в полза на “М.-П.” ЕООД е издаден изпълнителен лист за сумата от 4 582,50 лева – главница, ведно със законната лихва от 20.05.2011 г. до изплащане на вземането, както и 223,65 лева – съдебни разноски.

Твърди, че въз основа на изпълнителния лист по молба на ищцовото дружество е образувано изпълнително дело № 20128400400209 по описа на ЧСИ М. Ц., с рег. № 840 на КЧСИ, препратено по компетентност на ЧСИ З.П. – В.а, с рег. № 734 на КЧСИ, под № 20137340401131 по нейния опис, и което е преобразувано по молба от 17.08.2017 г. при ЧСИ М. Ц. под нов № 20188400400682.

Твърди, че с молба от 17.08.2020 г. по изпълнително дело № 20188400400682 вискателят “М.-П.” ЕООД е насочил изпълнението върху дружествените дялове на длъжника от капитала на ответното дружество “Н.С. 66” ЕООД и е поискал да бъде овластено да заведе иск за прекратяване на дружеството.

Твърди, че със запорно съобщение от 19.08.2020 г. съдебният

изпълнител е наложил запор върху всички дружествени дялове на длъжника от капитала на ответното дружество – два дяла с номинална стойност на един дял от един лев или дялове на обща стойност от два лева. Твърди, че запорът е вписан в Търговския регистър.

Твърди, че задълженията на длъжника не са удовлетворени, като към момента на издаване на постановлението по чл. 517, ал. 4 от ГПК възлизат на 10 113 лева.

Ищецът претендира направените по делото разноски, включително и възнаграждение за един адвокат.

В дадения срок ответникът “Н.С. 66” ЕООД не е подал отговор на исковата молба.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът приема от фактическа страна следното:

Представено е от ищеца и прието като доказателство по делото Постановление с изх. № 13560/31.08.2020 г. изпълнително дело № 20188400400682 по описа на ЧСИ М. Ц., с рег. № 840 на КЧСИ, с район на действие – Софийски градски съд, с което съдебният изпълнител е овластил взыскателя и настоящ ищец “М.-П.” ЕООД да предяви иск за прекратяване на еднолично дружество с ограничена отговорност “Н.С. 66” ЕООД.

Представен е от ищеца изпълнителен лист, издаден на 16.02.2012 г. по ч.гр.д. № 1484/2011 г. по описа на Габровски районен съд, съгласно който Т.В.В. е осъдена да заплати на “М.-П.” ЕООД сумата от 4 582,50 лева, представляващи: 2 806,18 лева – неустойка за забава на основание чл. 60 от договора, сумата от 1 078,22 лева – премии по застраховки автокаско, 277 лева – премии по застраховка гражданска отговорност и злополука на местата МПС, сумата от 421,10 лева – данък МПС за 2009 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК – 20.05.2011 г. до окончателното изплащане, както и сумата от 141,51 лева – разноски по заповедното производство, представляващи заплатена държавна такса, и сумата от 513,32 лева – разноски по делото.

Съгласно изисканото по делото удостоверение от съдебния изпълнител с изх. № 4702/01.03.2023 г., горепосоченото изпълнително дело е образувано по молба на “М.-П.” ЕООД въз основа на оригинал на изпълнителен лист от 16.02.2012 г., издаден по ч.гр.д. № 1484/2011 г. по описа на Габровски районен съд, срещу длъжника Т.В.В.. Удостоверено е, че общото задължение по изпълнителното дело към 01.03.2023 г. е в размер на 11 371,86 лева, от които: 4 582,50 лева – главница, ведно със законна лихва, считано от 20.05.2011 г., 5 504,54 лева – законна лихва към дата 01.03.2023 г., 223,65 лева – съдебни разноски, 62 лева – разноски по ТТРЗЧСИ, 999,17 лева с ДДС – пропорционална такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ.

От служебно извършена справка в Търговски регистър се установява, че в полза на ищеца под вписване № 20200827142209 (на 27.08.2020 г.) е вписан запор върху дружествения дял, притежаван от длъжника от Т.В.В. в капитала на ответното дружество “Н.С. 66” ЕООД. Вписаният запор е с номер по ред на

запора 001. Същият не е заличен към приключването на съдебното дирене по делото.

Останалите доказателства съдът намира за еотносими към предмета на спора.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 517, ал. 4 от ГПК.

За да бъде уважен иск по чл. 517, ал. 4 от ГПК следва да бъдат установени при условията на кумулативност предпоставките на сложния фактически състав: наличие на вземане на ищеца по всящо изпълнително производство; наложен запор върху всички дружествени дялове в ответното дружество, притежавани от длъжника в изпълнителното производство; овластяване на вискателя от страна на съдебния изпълнител за предявяване на иск по чл. 517 от ГПК; вземането на ищеца да не е погасено независимо дали от дружеството, от длъжника или от трето лице. Съдът отхвърля иска, ако се установи, че вземането на вискателя е удовлетворено. Ако прецени, че искът е основателен, съдът прекратява дружеството и това се вписва служебно в търговския регистър, след което се извършва ликвидация.

Съгласно разпоредбата на чл. 517, ал. 4 от ГПК, когато изпълнението е насочено върху всички дялове в дружеството, какъвто е настоящият случай, искът за прекратяването му може да бъде предявен след вписването на запора и без да се спазват изискванията на чл. 96, ал. 1 от ТЗ, без връчването на изявление за прекратяване на дружеството или на участието на длъжниците в дружеството.

Основната цел на цитираната разпоредба е да се осигури възможност вискателят в изпълнителното производство да се удовлетвори чрез заплащане дела на съдружника, което може да бъде сторено от самото дружество или от съдружника, имащ интерес от подобно плащане. В случая на вискателя е предоставена възможност да иска прекратяване на дружеството и възможността в последващото ликвидационно производство да се удовлетвори чрез насочване на изпълнението срещу ликвидационния дял на съдружника-длъжник.

В Решение № 76/10.07.2014 г. по т.д. № 2163/2013 г. по описа на ВКС, Т.К., II Т.О. и Решение № 178/22.02.2016 г. по т.д. № 2316/2014 г. по описа на ВКС, Т.К., II Т.О., е прието, че абсолютна предпоставка за допустимост на предявения конститутивен иск за прекратяване на търговско дружество по реда на чл. 517, ал. 3 от ГПК (разпоредба, аналогична на чл. 398б, ал. 3 от ГПК – отм.) е наличието на всящо изпълнително производство, по което ищецът има качеството на вискател, а търговското дружество - на трето задължено лице, осуетило изпълнението върху стойността на припадащата се на длъжника в изпълнителното производство, стойност на дружествения му дял, както и наличие на изрично овластяване от съдебния изпълнител на вискателя да предяви този иск в указания от закона срок. Това е така и при предявен иск по чл. 517, ал. 4 от ГПК, какъвто е разглежданият случай.

От събраните по настоящото дело доказателства се установява, че ищецът вискател е насочил изпълнението по образуваното против длъжника

Т.В.В. изпълнително дело срещу притежаваните от него дружествени дялове от капитала на ответното дружество “Н.С. 66” ЕООД, както и че наложеният запор в полза на вискателя – настоящ ищец е вписан в Търговския регистър на 27.08.2020 г. и не е заличен. Няма данни вземането на вискателя да е погасено. Следователно налице е непогасено вземане в полза на ищеца по висящо изпълнително производство, поради което настоящият състав намира, че е налице абсолютната процесуална предпоставка за допустимост на предявения от “М.-П.” ЕООД конститутивен иск за прекратяване на ответното дружество по реда на чл. 517, ал. 4 от ГПК.

С нарочно Постановление на ЧСИ М. Ц. по изпълнително дело № 20188400400682 вискателят “М.-П.” ЕООД е овластен да предяви иск за прекратяване на ответното дружество.

Съдът приема, че стойността на дружествения дял на длъжника е положителна величина, предвид липса на данни за обратното.

Ответникът, който носи доказателствената тежест за това, не представи по делото доказателства за погасяване дълга на длъжника Т.В.В. към ищеца. Поради това съдът приема, че не са налице обстоятелствата, които да осуетят уважаването на предявения иск.

При така установеното съдът намира, че искът за прекратяване на ответното дружество е основателен и следва да бъде уважен, като на основание чл. 517, ал. 4 от ГПК бъде постановено прекратяването на ответното дружество “Н.С. 66” ЕООД. Прекратяването следва да се впише служебно в Търговския регистър, след което да се извърши производство по ликвидация на дружеството.

По разноските:

Ищецът претендира разноски по делото, като не представя списък на разноските по чл. 80 от ГПК. Съдът намира, че на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на същия следва да бъдат присъдени разноски по делото пред СГС в размер на 80 лева – държавна такса.

Водим от изложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА на основание чл. 517, ал. 4 от ГПК “Н.С. 66” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Люлин”, ж.к. *****.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК “Н.С. 66” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Люлин”, ж.к. *****, да заплати на “М.-П.” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Люлин”, бул. “*****”, сумата от 80 лева (осемдесет лева),

представляваща разноси по делото пред СГС.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Решението подлежи на служебно вписване в Търговския регистър, на основание чл. 517, ал. 4, изр. последно от ГПК. Препис от решението касателно прекратяването на търговското дружество след влизането му в сила да се изпрати на Агенцията по вписванията – Търговски регистър за вписването му по партидата на дружеството и провеждане на процедура по ликвидация.

Съдия при Софийски градски съд: _____